

Den ved Rigsdagens Foranstaltning udgivne *Lommekalender* har medført en Udgift paa i alt 950 Kr. 56 Øre (Trykning 487 Kr. 06 Øre og Indbinding 463 Kr. 50 Øre). Lommekalenderen, der tildeles Rigsdagens Medlemmer og Tjenestemænd, en Række ministerielle Tjenestemænd og Presse m. fl., har særlig Interesse for Personer med Tilknytning til det daglige Rigsdagsarbejde ved de Oplysninger, der findes i den (Adresser paa samtlige Medlemmer, Ministre og Ministerier med Kontorer, Presselovens Medlemmer m. fl.). Af Hensyn til Lommebogens Nytte for det daglige Arbejde i Rigsdagen skal Statsrevisorerne ikke foreslaa den afskaffet.

Af Præsidiets Udredning vedrørende Trykkerikontoen fremgaar dernæst, at der til Provinspressen — dog uden Portoudgifter for Rigsdagen — fremsendes et *Antal Særtryk af Lovforslag m. v.* Udgifterne hertil er opgjort til ca. 1000 Kr. aarlig. Da saadanne Særtryk som anført i Forvejen tilstilles de i Rigsdagens Presselege repræsenterede Pressebureauer og Generalkorrespondancer, *indstilles* følgende:

„Det henstilles til Rigsdagens Præsidium ved Forhandling med de paagældende interesserede Presseorganisationer at søge inddraget de til Provinspressen ved Rigsdagens Foranstaltning fremsendte Særtryk af Lovforslag m. v.“

Konto VI. Bogbinderarbejde.

I Betragtning af den Nedsættelse af Kontoen, der alt har fundet Sted gennem de foretagne Spareforanstaltninger, finder Statsrevisorerne ikke Anledning til at knytte yderligere Bemærkninger til det af Præsidiet anførte.

Konto VII. Kontorudgifter.

Af Kontoen fremgaar, at denne præges af stærke Bestræbelser fra Administrationens Side for at holde Udgifterne nede, hvilket har givet sig Udtryk i den forholdsvis store Nedgang, Kontoen viser i Sammenligning med tidligere Aar. Statsrevisorerne finder derfor ikke Anledning til hertil at knytte særlige Bemærkninger, men kan henholde sig til det af Præsidiet anførte.

Konto VIII. Telefoner og Telegrammer.

Som af Præsidiet anført blev ved de i 1923 foretagne Spareforanstaltninger det Antal *Frisamtaler*, der under Rigsdagssamlingen tilstaaes de uden for Sjælland boende Rigsdagsmedlemmer med deres Hjem, nedsat fra 3 Samtaler pr. Uge til 2. Selv om en saadan Ret til Frisamtaler efter det i Skemaet oplyste kun kendes faa Steder i Udlandet, vilde en fuldstændig Inddragning af disse efter Statsrevisorernes For-
mening være ubillig, dels naar henses til den lange Aarrække, hvori de har været hjemlet, dels naar en Sammenligning drages med de Begunstigelser, der i alt tilstaaes Parlamentsmedlemmer i fremmede Parlamenter. Statsrevisorerne skal derfor indskrænke sig til det i nedenstaaende *Indstilling* angivne:

„Det henstilles til Rigsdagens Præsidium fra 1. Januar 1935 at regne at indskrænke den Rigsdagens uden for Sjælland bosatte Medlemmer tilstaaede Ret til at føre Frisamtaler med deres Hjem under Rigsdagssamlingerne saaledes, at Rigsdagen kun afholder Udgifterne